

Primljeno: 1.9 -02- 2020 6		
Prilog	☒ Neposredno	☐ Poštom
Klasa: UT/14034-02/19-01/1001	Ur. broj: 383-01/20-12	

Poslovni broj: UsII-16/20-9

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, Lidije Vukičević i mr. sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te sudske savjetnice Alme Beganović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Veritas ESCO d.o.o., Split, Mejaši 2, kojeg zastupa direktorica Ana Rubić, protiv rješenja tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, klasa: UP/II-034-02/19-01/1001, urbroj: 354-01/19-8 od 4. prosinca 2019., uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Općine Domašinec, Domašinec, Martina Puštaka 9 i Magić Co d.o.o., Ludbreg, Koprivnička 17C, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj dana 12. veljače 2020.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/19-01/1001, urbroj: 354-01/19-8 od 4. prosinca 2019.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika (točka 1. izreke) odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv odluke o odabiru Općine Domašinec, klasa: 310-01/19-01/06, urbroj: 2109/4-19-02-18 od 16. listopada 2019., kojom je u otvorenom postupku javne nabave, broj: 2019/S 0F2-0027507 i broj: 2019/S F14-0030017, predmet nabave: modernizacija javne rasvjete u Općini Domašinec, odabrana ponuda ponuditelja Magić Co d.o.o. Ludbreg. Točkom 2. izreke rješenja tuženika odbijen je zahtjev tužitelja za naknadom troškova žalbenog postupka.

Tužitelj u tužbi navodi da nije točna tvrdnja tuženika da bi dokumentacija o nabavi (dalje: DON) bila nejasna i kontradiktorna. Ističe da na stranici 16. DON-a jasno piše „Sukladnost s normama se dokazuje prilaganjem odgovarajućeg certifikata uz ponudu“ i još „U slučaju da odabrani ponuditelj ne dostavi gornje tražene specifikacije..... smatrat će se da je povrijedio odredbe o ozbiljnosti ponude.....pa će ponuda biti odbijena“. Dakle, proizlazi da je certifikate potrebno priložiti u ponudi. To što u troškovniku piše da certifikate treba priložiti uz svjetiljke, dakle, već kad je nastao ugovorni odnos, ne kosi se s gornjim, jer se certifikati u ponudi prilažu u preslici u pdf. formatu, a uz svjetiljke se mogu tražiti izvornici ili ovjerene preslike certifikata. Ovdje se pitanje svodi na to da li je odabrani ponuditelj trebao priložiti certifikate u ponudi ili nije trebao. Tužitelj je u svojoj ponudi priložio sve certifikate, a naručitelj u svom odgovoru na žalbu navodi da je iz ponude odabranog ponuditelja Magić Co d.o.o. razvidno da je odabrani ponuditelj dostavio u svojoj ponudi sve DON-om tražene dokumente pa tako i osporavane CE izjavu o suglasnosti i CE certifikat. Ako CE certifikat nije priložen ponudi onda je naručitelj namjerno izjavio neistinu. Tužitelj zna da svjetiljka

koju je ponudio odabrani ponuditelj nema CE certifikat već postoji samo na brošuri proizvođača EnergyPlus d.o.o. da svjetiljka ima certifikate LVD i EMC. Ali brošura je tek neobvezujuća izjava proizvođača. Također predlaže da Sud poništi odluku tuženika kojom proglašava ispravnom odluku naručitelja da ne dopusti tužitelju kopiranje ponuda u roku za izjavljivanje žalbe na odluku o odabiru jednako kao i na odbijanje naručitelja da ponude dostavi elektroničkom poštom, što je danas uobičajeni, besplatni i jednostavni način. Predlaže da se odluka tuženika poništi.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je tužitelj žalbu izjavio u odnosu na fazu pregleda i ocjena ponuda, a koji se prema članku 290. stavku 1. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16., dalje: ZJN) provodi u skladu s uvjetima i zahtjevima iz DON-a. Tuženik je utvrdio da je točkom 17.3.3. DON-a propisana obveza ponuditelja da ponudi dostave certifikate. Nadalje, točkom 21. propisano je da će se dokazi tehničke i stručne sposobnosti, među kojim su i certifikati, dostavljati kao ažurirani popratni dokumenti, tako što će naručitelj primjenom članka 263. ZJN dostavu certifikata tražiti samo od ekonomski najpovoljnijeg ponuditelja. Nadalje, točkom 23.1. dokumentacije propisano je da se certifikati dostavljaju uz izjavu iz Priloga 4. te u konačnici da je troškovnikom predmetne dokumentacije o nabavi propisano da je certifikate potrebno dostaviti kod isporuke svjetiljki. Dakle, u dokumentaciji je u raznim odredbama propisan drugačiji način dostave certifikata. Prvo (točka 17.3.3.) da certifikate treba dostaviti u ponudi. Zatim (točka 21.) da ih treba dostaviti isključivo ekonomski najpovoljniji ponuditelj kao ažurirani popratni dokument, na zahtjev naručitelja, što je nakon isteka roka za dostavu ponuda. Nadalje, iz odredbe točke 23.1. opet proizlazi da je certifikate potrebno dostaviti u ponudi uz izjavu iz Priloga 4. što je u suprotnosti s odredbom iz točke 21. prema kojoj certifikate ne trebaju dostaviti svi ponuditelji u roku za dostavu ponuda. Zatim iz troškovnika proizlazi da certifikate ne treba uopće dostaviti u postupku javne nabave nego kod isporuke svjetiljki. Slijedi da dokumentacija o nabavi nije jasna i nije nedvojbeno odnosno da postoji kontradiktornost po pitanju dostave certifikata. S obzirom da je žalba izjavljena u fazi pregleda i ocjene ponuda tuženik prema članku 406. stavku 2. ZJN nije imao mogućnost sankcionirati predmetnu kontradiktornost već je bio dužan, radi ocjene zakonitosti postupanja naručitelja, dati tumačenje DON-a u njenoj primjeni kod pregleda i ocjene ponuda koji pregled i ocjena su bili pregledom žalbenog postupka. Nadalje, u odnosu na tvrdnju tužitelja kako on zna da svjetiljka koju je ponudio odabrani ponuditelj nema certifikat upućuje na odredbu članka 403. stavak 2. ZJN prema kojoj je žalitelj obvezan za svoje navode dostaviti dokaze. Konačno, upućuje na odredbu članka 310. ZJN te navodi da zakonom nije propisana obveza naručitelja koju tužitelj navodi, a to je da dostavlja dijelove svog spisa ponuditeljima. Predlaže Sudu tužbeni zahtjev odbiti, podredno riješiti ovu upravnu stvar.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu Općina Domašinec u odgovoru na tužbu navodi da je osporeno rješenje zakonito kao i da tužitelj navode temelji samo na pretpostavkama. Upravo suprotno naručitelj je u postupku pregleda i ocjene ponuda dvije ponude ocijenio valjanim te odabrao ekonomski najpovoljniju ponudu prema kriterijima za odabir ponuda propisanim DON-om. Iz ponude odabranog ponuditelja razvidno je da je naručitelj u postupku pregleda i ocjene ponuda postupio sukladno propisanim zahtjevima iz DON-a i ZJN. Odabrani ponuditelj je svojom ponudom dostavio sporne CE certifikate od iste ovlaštene certifikacijske kuće kao i tužitelj SIQ Ljubljana. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu, Magić Co d.o.o., nije Sudu dostavila odgovor na tužbu.

Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17., dalje: ZUS) odgovor na tužbu tuženika i zainteresirane osobe dostavljeni su tužitelju.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Ovdje se radi o otvorenom postupku javne nabave broj objave: 2019/S 0F2-0027507 i ispravak objave, broj: 2019/S F14-0030017, predmet nabave: modernizacija javne rasvjete u Općini Domašinec, naručitelja Općine Domašinec, u kojem postupku je odlukom o odabiru od 16. listopada 2019., odabrana ponuda ponuditelja Magić Co d.o.o. Ludbreg.

Prema odredbi članka 290. stavak 1. ZJN-a, nakon otvaranja ponuda javni naručitelj pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi te o tome sastavlja zapisnik.

Ovdje se spornim pojavilo pitanje u kojem trenutku su ponuditelji trebali dostaviti tražene certifikate. Naime, i po ocjeni Suda, DON za naprijed navedeni predmet nabave u svojim odredbama različito je propisao obvezu ponuditelja na dostavu certifikata pa je tako, u točki 17.3.3. DON-a propisano da certifikate ponuditelji trebaju dostaviti u ponudi. U točki 21. da ih treba dostaviti isključivo ekonomski najpovoljniji ponuditelj i to na zahtjev naručitelja, a što je u suprotnosti s naprijed navedenom točkom 17.3.3. Nadalje, točkom 23.1. DON-a propisano je da certifikate potrebno dostaviti u ponudi iz izjavu iz Priloga 4., a što je opet u suprotnosti s naprijed navedenom odredbom iz točke 21. DON-a. Iz Priloga 4.- izjava o raspolaganju certifikatima (točka 23.1.) proizlazi da gospodarski subjekt tom izjavom izjavljuje da raspolaže svim potrebnim certifikatima predmeta nabave traženih troškovnikom te da je uz izjavu potrebno priložiti certifikate tražene troškovnikom. Iz troškovnika proizlazi da certifikat ne treba uopće dostaviti u postupku javne nabave već kod isporuke svjetiljaka, a što je sve detaljno naveo i tuženik u obrazloženju osporenog rješenja.

Kako DON nije osporavan žalbom na tu fazu javne nabave to tuženik nije imao mogućnost, sukladno odredbi članka 406. stavka 2. ZJN, sankcioniranja predmetne kontradiktornosti pa proizlazi pravilnim zaključak tuženika da u ovoj fazi postupka javne nabave predmetna kontradiktornost odredaba DON-a ne može ići na štetu ponuditeljima koji su postupili u skladu s jednim od mogućih načina dostave certifikata.

Kako je odabrani ponuditelj sukladno točki 23.1. DON-a odabranoj ponudi priložio izjavu o provjeri sukladnosti kojom se izjavljuje da su ponuđene svjetiljke sukladne traženom u troškovniku (Prilog 2.) kao i izjavu o raspolaganju certifikatima kojom se izjavljuje raspolaganje svim potrebnim certifikatima predmeta nabave traženima troškovnikom (Prilog 4) kojoj prileži izjava o suglasnosti proizvođača EnergyPlus d.o.o. Ludbreg iz koje proizlazi da temeljem ispitivanja svjetiljke, primijenjenih normi u projektiranju i izradi svjetiljke te izdanih certifikata iste udovoljavaju zahtjevima propisanim poimenično navedenim Direktivama u toj izjavi te se u nastavku i navode certifikati izdani od strane SIQ Ljubljana kao i Tehnički list E DOVE-katalog, to je osnovano osporenim rješenjem žalba tužitelja odbijena, uz obrazloženje kakvo je njime dano. Ovo iz razloga jer je, kako je naprijed navedeno, odabrani ponuditelj postupio u skladu s jednim od mogućih načina dostave certifikata propisanih DON-om.

Nadalje, prema odredbi članka 310. stavka 1. ZJN-a, javni naručitelj obavezan je nakon dostave odluke o odabiru ili poništenju do isteka roka za žalbu, na zahtjev natjecatelja ili ponuditelja, omogućiti uvid u cjelokupnu dokumentaciju dotičnog postupka, uključujući i zapisnike, dostavljene ponude ili zahtjeve za sudjelovanje, osim one dokumente koji su označeni tajnim.

Tužitelj ni ne spori utvrđenje tuženika da mu je naručitelj omogućio uvid u spis, ali smatra da mu je trebalo dopustiti kopiranje ponuda odnosno dostavu istih elektroničkom

poštom. Međutim, imajući u vidu naprijed navedenu odredbu ZJN-a ne postoji obveza naručitelja da ponuditeljima dostavlja dijelove dokumenata odnosno svog spisa, na način kako to tužitelj smatra.

Stoga, kako su u obrazloženju osporenog rješenja izneseni, prema ocjeni Suda, valjani i potpuni razlozi, koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na osnovanost odluke tuženika, to se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim.

Trebalo je temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 12. veljače 2020.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković, v.r.

Za točnost otpravka ³ ovlaštena službenik

Tanja Nemčić

